

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
KAMU DENETÇİLİĞİ KURUMU
(OMBUDSMANLIK)

SAYI : 53878609-101.07.04-E.14184

BAŞVURU NO : 2018/3948

KARAR TARİHİ : 13/08/2018

TAVSİYE KARARI

BAŞVURAN

BAŞVURAN VEKİLİ / TEMSİLCİSİ

: -

BAŞVURUYA KONU İDARE

:Tarsus Sosyal Güvenlik Merkez Müdürlüğü

BAŞVURUNUN KONUSU

: ... Anonim Şirket'i'ne ait idari para cezalarına ilişkin borcun, kanuni temsilci sıfatıyla başvurandan tahsil edilmesine yönelik işlemler hakkındadır.

BAŞVURU TARİHİ

: 30.3.2018

I. BAŞVURANIN İDDİA VE TALEPLERİ

1) Başvuran; ... A.Ş.'nin 2000/01-02-03-04 dönemlerine ait 3.261,48 TL borcunun şirket ortağı ve tüzel kişiliğin kanuni temsilcisi sıfatlarıyla tarafından talep edildiğini, zamanaşımı ve borçlu sıfatına yönelik yaptığı muhtelif itirazlarının dikkate alınmadığını, 06/12/2017 tarihli ikinci itiraz dilekçesine verilen cevabi yazıda sadece zamanaşımı itirazının değerlendirildiğini, sair itirazlarının ise dikkate alınmadığını, ödeme talep yazısının mevzuata uygun olmadığını, ayrıca söz konusu idari para cezaları hakkında idare mahkemelerinde açılacak dava sonucuna göre işlem tesis edilebileceğinin bildirilmesinin yasal haklarını kullanmasında bir sınırlandırmaya sebebiyet verdiğini ve görevli

mahkemenin iş mahkemeleri olduğunu düşündüğünü belirterek konunun incelenmesini talep etmektedir.

II. İDARENİN BAŞVURUYA İLİŞKİN AÇIKLAMALARI

2) Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı Sigorta Primleri Genel Müdürlüğü İşverenler Daire Başkanlığının 04/05/2018 tarihli ve E. 3774785 sayılı yazısı ve eklerinde özetle;

2.1) Başvuru konusu ile ilgili olarak Tarsus Sosyal Güvenlik Merkezinden alınan yazıda;

2.2) ... tarafından ödenmesi istenilen borcun; ... AŞ. tarafından 2000/1 dört aylık dönem bordrosunda eksik bildirildiği tespit edilen sigortalılar için 2000/01, 02 ve 03 üncü aylara ait aylık prim ve hizmet belgelerinin istenildiği ancak işverenin söz konusu belgeleri vermeyeceğini belirtmesi üzerine ilgili döneme ilişkin belgelerin resen düzenlenmesi sonucu oluşan idari para cezası olduğu ve söz konusu idari para cezasının 25/11/2005 tarihinde tebliğ edildiği,

2.3) Söz konusu idari para cezası hakkında 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre herhangi bir icra kaydının oluşturulmadığı ve işverene herhangi bir ödeme emrinin gönderilmediği,

2.4) ... AŞ.'ye ait borçların ilişkin olduğu dönemlerde ...'ın 16/09/1999 tarih ve 10 nolu yönetim kurulu toplantı tutanağına istinaden şirketin yönetim kurulu üyesi olduğu, 09/05/2000 tarih ve 5 nolu yönetim kurulu toplantı tutanağına göre de yönetim kurulu üyeliğinden ayrıldığı anlaşıldığından; başvurana borçlardan sorumlu ve borçlu sıfatının olduğunun bildirildiği, borçların zamanaşımına uğradığına ilişkin iddialarına ilişkin cevapların da 26/02/2018 tarihli ve 1159405 sayılı yazı ile bildirildiği,

2.5) ...'ın talebinin ünitece reddedilmesinden sonra başvuran tarafından 08/03/2018 tarihli ve 1428304 sayılı dilekçesi ile daha önce 14/12/2017 tarihli ve 6301086 sayılı dilekçesine sadece zamanaşımını yönünden cevap verildiği belirtilerek talebinin yeniden değerlendirilmesi hususunda başvuruda bulunulması sonucunda, ünitece 21/03/2018 tarihli ve 1752480 sayılı yazı ile tarafına cevap verildiği,

2.6) Tarsus Sosyal Güvenlik Merkezinin yazısı ekinde yer alan belgelerin incelenmesinden, idari para cezasına konu fiilin işlendiği tarihlerin 2000/01 inci aya ait belge için 28/02/2000, 2000/2 nci aya ait belge için 31/03/2000 ve 2000/03 üncü aya ait belge için 30/04/2000 tarihleri olduğu,

2.7) İşveren şirketin 08/05/2006 ve 20976 sayılı başvurusu ile bahse konu idari para cezalarını 5458 sayılı Kanun uyarınca yeniden yapılandırma talebinde bulunması üzerine, 01/01/2007 tarihinden itibaren yeni zamanaşımı süresinin başladığı ve Kurum alacakları bakımından zamanaşımı süresinin 10 yıl olduğu, dolayısıyla 01/01/2017 tarihinde zamanaşımı süresinin dolduğu, ancak başvuranın 25/02/2009 – 10/05/2017 tarihleri arasında yurt dışında bulunması nedeniyle 6183 sayılı Kanun'un 104 üncü maddesine istinaden bu dönem için zamanaşımının işlemediği,

2.8) Ayrıca Mersin'de yaşanan sel felaketi nedeniyle Başbakanlık Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının 03/01/2017 tarihli ve 831 sayılı Kararına istinaden Yönetim Kurulu tarafından alınan 12/01/2017 tarihli ve 2017/22 sayılı karar ile Mersin ili Yenişehir, Mezitli, Akdeniz, Toroslar, Tarsus, Anamur, Silifke, Bozyazı, Gülnar, Mut ve Erdemli ilçelerine bağlı mahalle, belde ve köylerinde faaliyet gösteren 5510 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında sigortalı çalıştıran işverenler ile 5510 sayılı Kanun kapsamındaki sigortalıların, kamu kurum ve kuruluşları ile genel sağlık sigortalılarının 5510 sayılı Kanun gereğince;

a) 14/12/2016 – 31/03/2017 dönemine ilişkin 5510 sayılı Kanun'a göre vermekle yükümlü oldukları her türlü bilgi ve belgelerin (iş kazaları ile meslek hastalıkları

hariç) 28/04/2017 tarihine kadar (bu tarih dâhil) Kuruma verilmesi halinde yasal süresi içerisinde verilmiş sayılmasına, 28/04/2017 tarihine (bu tarih dâhil) kadar yükümlülüklerin yerine getirilmesi halinde 5510 sayılı Kanun'un 102 nci maddesi hükümlerinin uygulanmamasına,

b) 14/12/2016 tarihinden önce ödeme süresi dolmuş mevcut prim borçları ile 2016 yılı Aralık, 2017 yılı Ocak ve Şubat aylarına ait prim borçları ve 14/12/2016 – 31/03/2017 dönemine denk gelen her türlü yapılandırma ve taksitlendirme taksitlerinin, 5510 sayılı Kanun'un 89 uncu maddesinde belirtilen gecikme cezası ve gecikme zammı uygulanmaksızın 26/12/2017 tarihine kadar (bu tarih dâhil) ertelenmesi, işveren, sigortalı ve hak sahiplerinin ödeme vadesi 14/12/2016 ıla 31/03/2017 döneminde ödemeleri gereken taksitlerini 26/12/2017 tarihine (bu tarih dâhil) kadar ödemeleri halinde yasal süresi içinde ödenmiş sayılması ve teşviklerden yararlandırılmasına, Karar verilmesi üzerine söz konusu karara istinaden Mersin İl Müdürlüğüne yazılan 24/12/2017 tarihli, 445813 sayılı yazıda bahse konu erteleme kapsamında idari para cezalarına ilişkin yapılacak iş ve işlemlerin talimatlandırıldığı,

2.9) Bu bağlamda, 5510 sayılı Kanun'un 91 inci maddesi gereğince erteleme süresince zamanaşımının işlemediği, dolayısıyla başvuru konusu edilen idari para cezasının zamanaşımına uğramadığının anlaşıldığı,

2.10) 5510 sayılı Kanun'un 88 inci ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 365 inci maddesi gereğince anonim şirketlerin Kuruma olan borçlarından dolayı şirketin üst düzey yönetici ve yetkililerinin, şirketin yönetiminde oldukları döneme ait borçlarından sorumlu oldukları, buna göre sigorta primlerinin ödenmesinin, şirketin borçlandırıcı (ilzam edici) veya şirketin temsiline ilişkin bir işlem olmayıp kamusal bir görevin ifası olduğundan bu görevin sonucu olarak bu fıkra hükmünün yönetim kurulu üyelerine üst düzey yönetici sıfatıyla müşterek, müteselsil sorumluluk yüklediği dikkate alınarak; anonim şirketlerin yönetim kurulu üyelerinin temsil ve ilzam yetkisi almasa bile üst düzey yöneticilik vasfından dolayı şirketin borçlarından sorumlu tutularak işyerinin faal, gayri faal olduğu ve iflası üzerinde durulmaksızın takip edilmesinin gerektiği,

2.11) Diğer taraftan, anonim şirket ortaklarının şirkete koymayı taahhüt ettikleri sermaye miktarı kadar sorumlu olduğu, şirkete koymayı taahhüt ettikleri sermaye borcunu şirkete ödedikleri takdirde şirket borçlarına karşı sorumluluklarının bulunmadığı, ancak yönetim kurulu üyesi olmaları durumunda her bir yönetim kurulu üyesinin tahakkuk eden borcun tamamından (müştereken ve müteselsilen) sorumlu oldukları,

2.12) Bu bakımdan ...'ın 16/09/1999 – 20/05/2000 tarihleri arasında Yönetim Kurulu üyesi olduğu, söz konusu borcun başvuranın ... A.,Ş.'nin Yönetim Kurulu üyesi olduğu döneme ilişkin olduğu ve 5510 sayılı Kanun'un 88 inci maddesi hükmü uyarınca sorumluluğunun bulunduğu ve bahse konu borcun bugün için zamanaşımına uğramadığı anlaşıldığından Tarsus Sosyal Güvenlik Merkezince yürütülen işlemlerde herhangi bir usulsüzlüğün bulunmadığının değerlendirildiği, İfade edilmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

3) Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının “Dilekçe, bilgi edinme ve kamu denetçisine başvurma hakkı” başlıklı 74 üncü maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkralarında;

“Herkes, bilgi edinme ve kamu denetçisine başvurma hakkına sahiptir. Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına bağlı olarak kurulan Kamu Denetçiliği Kurumu idarenin işleyişiyle ilgili şikâyetleri inceler.”,

4) 6328 sayılı Kamu Denetçiliği Kurumu Kanunu'nun "Kurumun Görevi" başlıklı 5 inci maddesinin birinci fıkrasında;

"Kurum, idarenin işleyişiyle ilgili şikâyet üzerine, idarenin her türlü eylem ve işlemleri ile tutum ve davranışlarını; insan haklarına dayalı adalet anlayışı içinde, hukuka ve hakkaniyete uygunluk yönlerinden incelemek, araştırmak ve idareye önerilerde bulunmakla görevlidir."

5) 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun "Primlerin ödenmesi" başlıklı 88 inci maddesinin yirminci fıkrasında;

"Kurumun sigorta primleri ve diğer alacakları haklı bir sebep olmaksızın bu Kanunda belirtilen sürelerde ödenmez ise kamu idarelerinin tahakkuk ve tediye ile görevli kamu görevlileri, tüzel kişiliği haiz diğer işverenlerin şirket yönetim kurulu üyeleri de dahil olmak üzere üst düzeydeki yönetici veya yetkilileri ile kanuni temsilcileri Kuruma karşı işverenleri ile birlikte müştereken ve müteselsilen sorumludur."

6) Mülga 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun;

6.1) "Prim belgeleri" başlıklı 79 uncu maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde;

"İşveren, bir ay içinde çalıştırdığı sigortalının sigorta primleri ve destek primi hesabına esas tutulan kazançlar toplamı ve prim ödeme gün sayıları ile bu primleri gösteren ve örneği yönetmelikle belirlenen asıl veya ek belgeleri ait olduğu ayı veya dönemi takip eden ayın sonuna kadar Kuruma vermekle ve Kurumca istenilmesi halinde iş yeri kayıtlarını ibraz etmekle veya sigortalı çalıştırmadığı takdirde, bu hususu sigortalı çalıştırmaya son verdiği tarihten itibaren bir ay içinde yazılı olarak Kuruma bildirmekle yükümlüdür."

6.2) "Primlerin ödenmesi" başlıklı 80 inci maddesinin, beşinci fıkrasının birinci ve ikinci cümleleri ile yedinci ve on ikinci fıkralarında;

"Kurumun, süresi içinde ödenmeyen prim ve diğer alacaklarının tahsilinde, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun 51 inci, 102 nci ve 106 ncı maddeleri hariç diğer maddeleri uygulanır. Kurum, 6183 sayılı Kanunun uygulanmasında Maliye Bakanlığı, diğer kamu kurum ve kuruluşları ve mercilere verilen yetkileri kullanır."

...

Kurum alacaklarının tahsilinde 21.7.1953 tarih ve 6183 sayılı Kanunun uygulanmasından doğacak uyuşmazlıkların çözümlenmesinde, alacaklı Sigorta Müdürlüğü'nün bulunduğu yer İş Mahkemesi yetkilidir.

...

Sigorta primlerini haklı sebepleri olmaksızın, birinci fıkrada belirtilen süre içerisinde tahakkuk ve tediye etmeyen kamu kurum ve kuruluşların tahakkuk ve tediye ile görevli kamu görevlileri mesul muhasip, sayman ile tüzel kişiliği haiz diğer işverenlerin üst düzeydeki yönetici veya yetkilileri kuruma karşı, işverenleri ile birlikte müştereken ve müteselsilen sorumludur. "

6.3) “Kurumca verilecek idari para cezaları” başlıklı 140 ncı maddesinin, birinci fıkrasının (c) bendi ile beşinci ve altıncı fıkralarında;

“Bu Kanunun 79 uncu maddesinin birinci fıkrası uyarınca verilmesi gereken belgeleri anılan fıkroda belirtilen süre içinde Kuruma vermeyenlere her bir fil için belgenin;

- 1- Asıl nitelikli olması halinde aylık asgarî ücretin üç katını geçmemek kaydıyla Kuruma verilmiş olan belgede kayıtlı sigortalı sayısı başına aylık asgarî ücretin 1/5'i tutarında,*
- 2- Ek nitelikte olması halinde Kuruma verilmiş olan her bir ek belge için aylık asgarî ücretin 1/8'i tutarında,*

Şu kadar ki, ek belgenin 79 uncu maddenin üçüncü fıkrasına istinaden Kurumca re'sen düzenlenmesi durumunda aylık asgarî ücretin üç katı tutarında,

- 3- Mahkeme kararı ile veya denetim elemanlarınca yapılan tespitler sonucunda ya da kamu kurum ve kuruluşları tarafından düzenlenen belgelerden hizmetleri veya kazançları Kuruma bildirilmediği veya eksik bildirildiği saptanan sigortalılarla ilgili olması halinde, belgenin asıl veya ek nitelikte olup olmadığı, işverence düzenlenip düzenlenmediği üzerinde durulmaksızın aylık asgarî ücretin üç katı tutarında,*

...

İdari para cezası verilir.

...

İdarî para cezaları ilgiliye tebliğ edilmekle tahakkuk eder ve tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün içinde Kuruma ödenir veya aynı süre içinde Kurumun ilgili ünitesine itiraz edilebilir. İtiraz takibi durdurur. Kurumca itirazı reddedilenler, kararın kendilerine tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde yetkili idare mahkemesine başvurabilirler. Bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idarî para cezası kesinleşir. Mahkemeye başvurulması cezanın takip ve tahsilini durdurmaz. Tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün içinde Kuruma ödenmeyen idarî para cezaları, bu Kanunun 80 inci maddesi hükmü gereğince hesaplanacak gecikme cezası ve gecikme zammı ile birlikte tahsil edilir. İdarî para cezalarının, Kuruma itiraz ve yargı yoluna başvurulmaksızın tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün içinde ödenmesi halinde, bunun dörtte üçü tahsil edilir. Peşin ödeme, idarî para cezalarına karşı Kuruma itiraz etme veya yargı yoluna başvurma hakkını etkilemez. Ancak, Kurumca itirazın reddedilmesi veya mahkemece Kurum lehine karar verilmesi halinde, daha önce tahsil edilmemiş olan dörtte birlik ceza tutarı, 80 inci madde hükmü de dikkate alınarak tahsil edilir.

...

Füilin işlendiği günden itibaren beş yıl içinde tebliğ edilemeyen idarî para cezaları zamanaşımına uğrar. İdarî para cezaları hakkında, bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri uygulanır.”

7) 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunu'nun;

7.1) “Kanunun şümülü” başlıklı birinci maddesinin birinci fıkrasında;

“Devlete, vilayet hususi idarelerine ve belediyelere ait vergi, resim, harç, ceza tahkik ve takiplerine ait muhakeme masrafı, vergi cezası, para cezası gibi asli, gecikme zammı, faiz gibi fer'i amme alacakları ve aynı idarelerin akitten, haksız fiil ve haksız iktisaptan doğanlar dışında kalan ve amme hizmetleri tatbikatından mütevellit olan diğer alacakları ile; bunların takip masrafları hakkında bu kanun hükümleri tatbik olunur.”

7.2) “Kanuni Temsilcilerin Sorumluluğu” başlıklı mükerrer 35 inci maddesinin birinci fıkrasında;

“Tüzel kişilerle küçüklerin ve kısıtlıların, vakıflar ve cemaatler gibi tüzel kişiliği olmayan teşekküllerin mal varlığından tamamen veya kısmen tahsil edilemeyen veya tahsil edilemeyeceği anlaşılan amme alacakları, kanuni temsilcilerin ve tüzel kişiliği olmayan teşekkülü idare edenlerin şahsi mal varlıklarından bu Kanun hükümlerine göre tahsil edilir.”

7.3) “Ödeme emri” başlıklı 55 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında;

“Amme alacağını vadesinde ödemiyenlere, 15 gün içinde borçlarını ödemeleri veya mal bildiriminde bulunmaları lüzumu bir “ödeme emri” ile tebliğ olunur.

Ödeme emrinde borcun asıl ve ferilerinin mahiyet ve miktarları, nereye ödeneceği, müddetinde ödemediği veya mal bildiriminde bulunmadığı takdirde borcun cebren tahsil ve borçlunun mal bildiriminde bulununcaya kadar üç ayı geçmemek üzere hapis ile tazyik olunacağı, gerçeğe aykırı bildirimde bulunduğu takdirde hapis ile cezalandırılacağı kayıtlı bulunur. Ayrıca, borçlunun 114 üncü maddedeki vazifeleri ve bu vazifeleri yerine getirmedeği takdirde hakkında tatbik edilecek olan ceza bu ödeme emrinde kendisine bildirilir.”

8) 6762 sayılı Mülga Türk Ticaret Kanunu'nun;

8.1) 317 inci maddesinde;

“Anonim şirket idare meclisi tarafından idare ve temsil olunur.”

8.2) “Vazifelerin azalar arasındaki taksimi” başlıklı 319 uncu maddesinde;

“Esas mukavelede idare ve temsil işlerinin idare meclisi azaları arasında taksim edilip edilmeyeceği ve taksim edilecekse bunun nasıl yapılacağı tesbit olunur. İdare meclisinin en az bir azasına şirketi temsil salahiyeti verilir.

Esas mukavele ile temsil salahiyetinin ve idare işlerinin hepsini veya bazılarını idare meclisi azası olan murahhaslara veya pay sahibi olmaları zaruri bulunmayan müdürlere bırakabilmek için umumi heyete veya idare meclisine salahiyet verilebilir. Bu gibi kayıtlar bulunmadığı takdirde 317 nci madde hükmü tatbik olunur.”

9) Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığının 01/08/2012 tarihli ve 2012/27 sayılı Genelgesinin “İdari Para Cezalarında Zamanaşımı” başlıklı beşinci bölümünün, “İdari para cezalarında tahakkuk zamanaşımı süresi” başlıklı 5.1 inci maddesinin yedinci, dokuzuncu, onuncu ve on birinci paragraflarında;

“İdari para cezalarının tahakkuk zamanaşımı süreleri, fiilin işlendiği tarihte geçerli olan kanun hükümlerine göre aşağıda belirtildiği şekilde hesaplanacaktır.

a) 30/9/2008 veya önceki bir tarihte işlenen fiiller yönünden tahakkuk zamanaşımı süresi

506 sayılı Kanunun idari para cezalarını düzenleyen 140 ıncı maddesinde 3910, 4958, ve 5655 sayılı Kanunlarla değişiklikler yapılmış olup, 506 sayılı Kanunda öngörülen yükümlülüklerini yerine getirmeyenler hakkında uygulanacak olan idari para cezalarının tahakkuk zamanaşımına uğramış olup olmadığı hususu, fiilin işlendiği tarihte geçerli olan Kanundaki zamanaşımı süresine bakılarak belirlenecektir.

Bu bağlamda, 30/9/2008 tarihi ve öncesinde işlenmiş olan fiiller dolayısıyla uygulanacak olan idari para cezalarının tahakkukunda dikkate alınacak zamanaşımı süreleri;

- 9/7/1987 ila 11/5/1993 tarihleri arasında işlenen fiillerden dolayı, bu tarihlerde konuyu düzenleyen herhangi bir yasal düzenlemenin bulunmaması nedeniyle çeşitli yargı kararları uyarınca; beş yıl,

- 12/5/1993 ila 5/8/2003 tarihleri arasında işlenen fiillerden dolayı, 3910 sayılı Kanun uyarınca; on yıl,

- 6/8/2003 30/9/2008 tarihleri arasında işlenen fiillerden dolayı, 4958 sayılı Kanun uyarınca; beş yıl, olacaktır.

...

Diğer taraftan, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 7 nci maddesinin ikinci fıkrası “Suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise, failin lehine olan kanun uygulanır ve infaz olunur.” hükmüne amirdir.

Kanunun bu hükmüne istinaden, idari para cezasına konu fiilin işlendiği tarihte geçerli olan kanundaki zamanaşımı süresi ile sonradan yürürlüğe giren kanundaki zamanaşımı süresi farklı ise, Türk Ceza Kanununun 7 nci maddesine istinaden failin lehine olan kanundaki zamanaşımı süresinin esas alınması gerekmektedir.

Bu nedenle,

- Fiilin işlendiği tarihte geçerli olan kanunda idari para cezalarının on yıllık zamanaşımı süresine tabi olduğunun öngörülmesine rağmen, sonradan yürürlüğe giren kanunlarda idari para cezalarının beş yıllık zamanaşımı süresine tabi olduğunun öngörüldüğü durumlarda, sonradan yürürlüğe giren ve failin lehine olan kanundaki beş yıllık zamanaşımı süresi,

...

dikkate alınacaktır.”

Düzenlemelerine yer verilmiştir.

IV. KAMU DENETÇİSİ CELİLE ÖZLEM TUNÇAK'IN KAMU BAŞDENETÇİSİ'NE ÖNERİSİ

10) Başvuranın iddiaları, idarenin konu ile ilgili açıklamaları, ilgili mevzuat ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; başvuru konusuna ilişkin hazırlanan “Tavsiye Karar Önerisi” Kamu Başdenetçisi'ne sunulmuştur.

V. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

A. Hukuka, Hakkaniyete ve İnsan Haklarına Uygunluk Yönünden Değerlendirme

11) Başvuran bir numaralı paragrafta da ifade edildiği üzere; ... A.Ş.'ye ait idari para cezalarının ödenmesine yönelik Sosyal Güvenlik Kurumu işleminin incelenmesini talep etmektedir.

12) Somut olayda temel uyuşmazlık, anılan şirketin 2000/1 dört aylık dönem bordrosunda eksik bildirildiği tespit edilen sigortalılar için 2000/01, 02 ve 03 üncü aylara ait aylık prim ve hizmet belgelerinin Sosyal Güvenlik Kurumuna verilmemesi nedeniyle oluşan idari para cezalarının ödenmesinin başvurudan istenilip istenilemeyeceğidir. Bu nedenle öncelikli ve esas olarak incelenmesi gereken husus; başvuranın, söz konusu idari para cezasına ilişkin Sosyal Güvenlik Kurumu alacağı karşısında borçlu sıfatının bulunup bulunmadığıdır. Zira başvuranın zamanaşımı ve sair iddiaları ile bu iddialara karşılık Sosyal Güvenlik Kurumu savunmalarının incelenmesi ancak başvuranın, belirtilen idari para cezası yönünden borçlu sıfatının bulunması halinde gerekli ve zorunludur.

13) Bu nedenle öncelikle belirtmek gerekirse; Sosyal Güvenlik Kurumunun tahsil edilemeyen prim ve diğer alacaklarının tahsil edilmesinde, mülga 506 sayılı Kanun ve meri 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanun dönemlerinde farklı hükümlerin bulunduğu görülmektedir. 506 sayılı Kanun döneminde, tüzel kişi işverenlerin sigorta primlerini süresi içerisinde ödememeleri halinde sadece üst düzeydeki yönetici ve yetkililerinin müştereken ve müteselsilen sorumlu olduğu düzenlenmiştir. Diğer taraftan 506 sayılı Kanun'un tüzel kişi işverenlerin üst düzey yöneticilerinin sorumluluğunu sigorta primleriyle sınırlandırdığı ve bu nedenle, prim dışındaki özellikle idari para cezası gibi diğer Kurum alacaklarının 506 sayılı Kanun'a dayanarak tüzel kişiliğin üst düzey yöneticilerinden tahsil edilemeyeceği anlaşılmaktadır. Ancak bu durumun, sigorta primleri dışındaki kurum alacakları nedeniyle şartları varsa 6183 sayılı Kanun'un mükerrer 35 inci maddesi gereğince tüzel kişiliğin üst düzey yöneticilerinin sorumluluğuna gidilmesine engel olmadığı değerlendirilmektedir. (Yargıtay 21 inci Hukuk Dairesinin 08/03/2011 tarihli, E: 2010/379 ve K: 2011/2028 sayılı Kararı) 5510 sayılı Kanun döneminde ise bu sorumluluğun hem kapsamının genişletildiği hem de sorumlu olan kişi sayısının artırıldığı anlaşılmaktadır. Şöyle ki 5510 sayılı Kanun, süresinde ödenmeyen primlerin yanında diğer Kurum alacaklarını da sorumluluk kapsamına almış ve bu borçlardan sorumlu olmak içinde, tüzel kişi işverenlerin yönetim kurulu üyesi olmanın yeterli olduğunu düzenlemiştir. Dolayısıyla 5510 sayılı Kanun, 506 sayılı Kanundan farklı olarak tüzel kişiliği haiz işverenlerin üst düzeydeki yönetici ve yetkilileri yanında, şirket yönetim kurulu üyelerini

de sorumlu tutmaktadır. Bu nedenle tüzel kişi işveren olan şirketlerin yönetim kurulu üyelerinin, 5510 sayılı Kanunun 88 inci maddesinin yürürlüğe girdiği tarih olan 01/07/2008 tarihinden sonraki sigorta primleri ve diğer alacaklarıyla ilgili olarak şirketlerin borçlarından müştereken ve müteselsilen sorumlu oldukları kabul edilmelidir. (Yargıtay 21. Hukuk Dairesinin 23/01/2017 tarihli, E: 2016/4771 ve K: 2017/366 sayılı Kararı) Bir başka deyişle 01/07/2008 tarihinden önce ödenmeyen prim borçlarından dolayı tüzel kişi işverenlerin yöneticisi veya yetkilisi sıfatı bulunmayan yönetim kurulu üyelerinin sorumluluğu olmadığı gibi, yine bu tarihten önce ödenmemiş idari para cezaları açısından da tüzel kişi yöneticilerinin veya yetkililerinin, 506 sayılı Kanun kapsamında sorumluluğu bulunmamaktadır. Ancak şartları varsa tahsil edilemeyen idari para cezaları gibi amme alacaklarının 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre, tüzel kişilerin kanuni temsilcilerinden istenilmesi mümkündür. Bununla birlikte Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından Kurumumuza gönderilen cevabi yazıda, başvuru konusu somut olay 5510 sayılı Kanun hükümlerine göre değerlendirilmiş ise de; idari para cezalarına konu fiillerin işlendiği tarihlerin 2000/01 inci aya ait belge için 28/02/2000, 200/2 nci aya ait belge için 31/03/2000, 2000/03 üncü aya ait belge için 30/04/2000 tarihleri olduğu dikkate alındığında; 5510 sayılı Kanun hükümlerinin uygulama imkânının olmadığı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla başvuranın söz konusu idari para cezaları yönünden sorumluluğunun bulunup bulunmadığı, 506 ve 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre değerlendirilmelidir.

14) Yukarıda yer verilen değerlendirmelerle birlikte, somut olayda başvuranın ve ...'m ... A.Ş.'nin 16/09/1999 tarihli ve 10 karar numaralı yönetim kurulu toplantısında, şirketin yönetim kurulu üyeliğine; ...'m ise şirketin yönetim kurulu başkanlığına, Murahhas azalığa, aynı zamanda Genel Müdürlüğe seçildiği, **ayrıca gayrimenkullerin ve sabit tesislerin alım ve satımına, tasarrufuna ait her türlü işlemlerde yönetim kurulu üyelerinden en az birisi ile müştereken, şirketin diğer işlerini ise her hususta temsil ve ilzama münferit imzası ile yetkili kılındığı, yokluğunda ise yönetim kurulu üyelerinden en az ikisinin müşterek imzaları ile şirketi temsil ve ilzama yetkili kıldıkları, gereken hallerde ve durumlarda da yönetim kurulu başkanının yönetim kurulu üyelerini şirketin temsil ve ilzama ile yetkilendirebileceği** ve bu durumun 11/10/1999 tarihli ve 4895 sayılı Türkiye Ticaret Sicili Gazetesi'nin 149 uncu sayfasında ilan edildiği görülmektedir. **Dolayısıyla mülga 6762 sayılı Kanun hükümlerine göre şirketin temsil ve idare yetkisinin başvuran ve diğer yönetim kurulu üyeleri arasında paylaştırıldığı anlaşılmaktadır.** Tarsus Sosyal Güvenlik Merkezinin 30/11/2017 tarihli ve E. 6036026 sayılı yazısında ise, başvuranın 09/05/2000 tarihinde yönetim kurulu üyeliğinden ayrıldığı belirtilmektedir. Şu halde başvuranın, .. A.Ş. hakkında düzenlenen idari para cezalarına esas teşkil eden fiillerin işlendiği tarihlerde, anılan şirketin üst düzeyde yöneticisi ve yetkilisi olduğu anlaşılmaktadır. Ancak yukarıda değinilen Yargıtay kararlarında da belirtildiği üzere, 506 sayılı Kanun'a göre başvuran bu dönemde şirketin sadece ödenmeyen prim borçlarından sorumludur. Zira prim alacağından ayrı bir kurum alacağı olduğundan kuşku duyulmayan idari para cezalarının, şirketin üst düzey yönetici ve yetkililerinden istenilmesi 506 sayılı Kanun'un uygulandığı dönemde mümkün değildir. Bununla birlikte asli bir amme alacağı olan söz konusu idari para cezalarının, 6183 sayılı Kanun'un mükerrer 35 inci maddesinin başvuran açısından uygulanma şartlarının oluşması halinde başvurandan tahsili mümkündür. Bu nedenle 16/09/1999 – 09/05/2000 tarihleri arasındaki dönemde ..., ... ile birlikte ... A.Ş.'nin kanuni temsilcisi sıfatı bulunan başvuranın, bu döneme ilişkin idari para cezaları açısından şahsi sorumluluğuna gidilemeyeceği iddiası yerinde değildir.

15) Diğer taraftan söz konusu idari para cezaları açısından başvuranın, borçlu sıfatının bulunduğu tespit edilmekle birlikte; özellikle Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından gönderilen ödeme talep yazısının 6183 sayılı Kanun hükümlerine uygun olmadığı iddiası olmak üzere, tesis edilen işlemlere ilişkin başvuranın muhtelif iddialarının da incelenmesi gerekmektedir. Bu noktada ilk olarak söz konusu idari para cezalarının, Tarsus Sosyal Güvenlik Merkezinin 04/10/2017 tarihli ve E. 4975958 sayılı ödemeye davet yazısı ile başvurandan talep edildiği görülmektedir. Ancak mezkûr yazı içeriğinin ödeme emri niteliğinde olmadığı, nereye ödeneceği bilgisini ve ödenmemesi veya mal bildiriminde bulunulmaması halinde tazyik hapsi uygulanacağı ihtarını içermediği ve dolayısıyla 6183 sayılı Kanun'un 55 inci maddesinde belirtilen içeriğe uygun olmadığı anlaşılmaktadır. Yargıtay bu noktada 6183 sayılı Kanun'un 55 inci maddesinde yer alan tüm bilgileri içeren ve usulüne uygun bir ödeme emrinin borçluya tebliğ edilmesinin, kamu alacağının tahsil edilmesine yönelik cebren tahsil yollarına başvurulması için zorunlu olduğunu, aksi bir uygulamanın Kanuna aykırı olacağını belirtmektedir. Yüksek Mahkeme ayrıca ödeme emirlerinin Anayasal bir hak olan hak arama özgürlüğünü ihlal etmemesi gerektiğine de değinmektedir. Bu kapsamda düzenlenecek ödeme emirlerinin, ilgililerin başvurabilecekleri kanun yollarını ve süresini açıkça içermesi de bir zorunluluk olarak karşımıza çıkmaktadır. (Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 02/11/2011 tarihli, E. 2011/21-571 VE K: 2011/680 sayılı Kararı) Dolayısıyla başvurana gönderilen ödemeye davet yazısının, 6183 sayılı Kanuna uygun olmadığı gibi hak arama özgürlüğünü de ihlal eder nitelikte olduğu değerlendirilmektedir. Ayrıca başvuranın 06/12/2017 tarihli itiraz dilekçesine, 26/02/2018 tarihli ve E. 1159405 sayılı yazı ile verilen cevabın sadece zamanaşımı yönünden yapılan değerlendirmeleri içerdiği görülmektedir. Oysa başvuranın söz konusu itiraz dilekçesinde, ödemeye davet yazısının 6183 sayılı Kanun hükümlerine uygun olmadığı ve şirketin kanuni temsilcisi olmaması nedeniyle sorumluluğunun bulunmadığı iddialarının da yer aldığı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla bu hususlarda eksik bir cevap olan mezkûr yazının usuli bir güvence olan, kararların gerekçeli olması ilkesini ihlal ettiği değerlendirilmektedir. Son olarak her ne kadar Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından 2.2 numaralı paragrafta değinildiği üzere söz konusu idari para cezalarının, bazı sigortalılar için eksik bildirildiği tespit edilen 2000/01, 02 ve 03 üncü aylara ait aylık prim ve hizmet belgelerinin işveren tarafından verilmeyeceğinin belirtilmesi üzerine ilgili belgelerin resen düzenlenmesi sonucu olduğu ifade edilmişse de; Kurumumuza iletilen bilgi ve belgelerde yer alan işverenin Sosyal Sigortalar Kurumu Tarsus Sigorta Müdürlüğüne vermiş olduğu 02/03/2001 tarihli ve 11332 sayılı dilekçesinde, eksik bildirildiği belirtilen belgelerin 2000/1 dört aylık dönem bordrosu ile verildiğinin ifade edildiği görülmektedir. Mezkûr dilekçeden işverenin istenilen belgeler hakkında arşiv araştırması yapılmasını talep ettiği anlaşılmaktadır. Buna karşılık Tarsus Sigorta Müdürlüğü'nün VII-1 011017459.33.07 sayılı ve 2247 kod numaralı yazısında ise; işverenin 02/03/2001 tarihli ve 11332 sayılı dilekçesinde söz konusu belgeleri vermeyeceğini bildirdiği belirtilerek ilgili belgelerin resen düzenlendiği anlaşılmaktadır. Dolayısıyla işverenin arşiv araştırması yapılmasına ilişkin talebinin dikkate alınmadığı ve bu nedenle söz konusu idari para cezalarının, en azından eksik bir inceleme ile oluşturulduğu tespit edilmektedir.

16) Bununla birlikte başvuranın söz konusu idari para cezalarının zamanaşımına uğradığı iddiasının da irdelenmesi gerekmektedir. Bu kapsamda söz konusu idari para cezalarının 2000/01, 02 ve 03 üncü aylara ait aylık prim ve hizmet belgelerinin işveren tarafından verilmeyeceğinin anlaşılmasından hareketle, Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından resen düzenlenmesi sonucu olduğu görülmektedir. Diğer taraftan 9 numaralı paragrafta da yer verilen 2012/27 sayılı Genelgede de

değınildiği üzere, idari para cezaları ilgiliye tebliğ edilmekle tahakkuk ettiğinden, idari para cezasına konu fiilin tahakkuk zamanaşımına girip girmediği hususunun fiilin işlendiği tarihte geçerli olan Kanun hükümlerindeki zamanaşımı süresi dikkate alınarak belirlenmesi gerekmektedir. Dolayısıyla başvuru konusu somut olay açısından idari para cezasının tahakkuk zamanaşımına uğrayıp uğramadığı hususu 506 sayılı Kanun hükümlerine göre değerlendirilmelidir. Bu itibarla söz konusu idari para cezasının 25/11/2005 tarihinde işverene tebliğ edildiği anlaşıldığından, 25/11/2005 tarihi itibarıyla tahakkuk zamanaşımının gerçekleşip gerçekleşmediği irdelenmelidir.

17) Bu kapsamda 506 sayılı Kanun'un idari para cezalarını düzenleyen 140 ncı maddesinde değişiklik yapan 06/05/1993 tarihli ve 3910 sayılı Kanun uyarınca, somut olayda idari para cezasına esas teşkil eden fiilin işlendiği dönem itibarıyla 10 yıllık zamanaşımına tabi olduğu anlaşılmaktadır. Ancak 29/07/2003 tarihli ve 4958 sayılı Kanun ile, 506 sayılı Kanun'un 140 ncı maddesinin tekrar değişikliğe uğradığı ve bu tarihten itibaren idari para cezaları açısından tahakkuk zamanaşımı süresinin 5 yıl olarak düzenlendiği görülmektedir. Dolayısıyla 2012/27 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Genelgesi'nde de belirtildiği üzere, her ne kadar somut olayda da fiilin işlendiği tarihte geçerli olan 506 sayılı Kanun hükmüne göre idari para cezalarının on yıllık zamanaşımı süresine tabi olduğu öngörülse de, sonradan yürürlüğe giren 4958 sayılı Kanun'un idari para cezalarını beş yıllık zamanaşımı süresine tabi olduğunu öngörmesi nedeniyle; sonradan yürürlüğe giren ve başvuranın lehine olan beş yıllık zamanaşımı süresi dikkate alınmalıdır. Bu nedenle idari para cezasına sebep olan fiillerin işlendiği tarihler dikkate alındığında, 2000/01 inci aya ait aylık prim ve hizmet belgesi için 28/02/2005; 2000/02 inci aya ait aylık prim ve hizmet belgesi için 31/03/2005 ve 2000/03 üncü aya ait aylık prim ve hizmet belgesi için 30/04/2005 tarihine kadar tebliğ edilmeyen idari para cezasının zamanaşımına uğradığı açıktır. Dolayısıyla tahakkuk zamanaşımına uğrayan söz konusu idari para cezasının tebliğ edilmemesi gerekirken, 506 sayılı Kanun ve 6183 sayılı Kanun hükümlerine aykırı olarak başvurana ödemeye davet yazısı gönderilmesi yerinde değildir.

18) Kurumumuzca yapılan değerlendirme neticesinde; 2000/01, 02 ve 03 üncü aylara ait aylık prim ve hizmet belgelerinin işveren tarafından verilmeyeceğinin anlaşılmasından hareketle, işverenin söz konusu belgelerin verildiği iddiası araştırılmadan eksik inceleme ile resen düzenlenmesi sonucunda oluşan idari para cezalarının tahakkuk zamanaşımı geçtikten sonra başvurandan tahsil edilmesine yönelik işlemlerin hukuka ve hakkaniyete aykırı olduğu sonuç ve kanaatine varılmıştır.

B. İyi Yönetim İlkeleri Yönünden Değerlendirme

19) İyi yönetim ilkelerine, 28/03/2013 tarihli ve 28601 mükerrer sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin "İyi yönetim ilkeleri" başlıklı 6 ncı maddesinde yer verilmiştir. **Söz konusu ilkeler yönünden yapılan değerlendirme neticesinde;** başvurunun incelenmesi ve araştırılması kapsamında, Kurumumuzca istenilen bilgi ve belgelerin idare tarafından süresi içerisinde ve gerekçeli olarak Kurumumuza gönderildiği, böylece "**kararların gerekçeli olması ve makul sürede karar verme**" ilkelerine uygun davranıldığı; **ancak** idarenin, başvurana verdiği cevaplarda hangi sürede hangi mercilere başvurabileceğini göstermediği ve ayrıca 21/03/2018 tarihli ve E. 1752480 sayılı yazısında söz konusu idari para cezaları hakkında daha fazla emek ve zaman kaybına sebebiyet verilmemesi için yetkili idari mahkemeye müracaat edilmesini belirttiği ve böylece, her ne kadar bu durum hukuka aykırı bir durum yaratmasa da, yargı yoluna başvurulmadan uyuşmazlığın çözülmesi niyetinde olan

başvuran açısından hukuki dinlenilme ve savunma haklarını zedelediği değerlendirilmekte ve bu nedenlerle idarenin, “karara karşı başvuru yollarının gösterilmesi”, “hukuki dinlenilme hakkı”, “savunma hakkı” ilkelerine uymadığı anlaşılmış olup; idarenin bahse konu ilkelere de uygun davranması önerilmektedir.

VI. HAK ARAMA ÖZGÜRLÜĞÜNE İLİŞKİN AÇIKLAMA

20) Başvuran, idarenin 21/03/2018 tarihli ve E. 1752480 sayılı yazısında, uyuşmazlığın çözümünde görevli mahkemenin idare mahkemeleri olarak gösterilmesinin yanlış olduğunu, zira itirazının idari para cezasına değil şirketten tahsil edilmeyen bu idari para cezasının tarafından istenmesine yönelik olduğunu, görevli mahkemenin 5510 sayılı Kanunun 88 inci maddesi gereğince iş mahkemeleri olduğunu belirtmektedir. Bu noktada Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 08/12/2011 tarihli, E: 2010/795 ve K: 2011/1488 sayılı kararında; 5510 sayılı Kanunun 102 nci maddesinde, önceki düzenlemelerin aksine idari para cezalarının tahsili konusunda, iş mahkemesinin görevini düzenleyen 88 inci maddesine atf yapılmadığı, yalnızca tahsilatın nasıl yapılacağını düzenleyen 89 uncu maddesine atf yapıldığı dikkate alınarak yasa koyucunun idari para cezalarının tahakkukuna ilişkin işlemlerle tahsiline ilişkin ödeme emirlerinin yargısal denetiminde idare mahkemelerini görevli gördüğü sonucuna varıldığı görülmektedir. Ayrıca Yüksek Mahkemenin idari para cezalarının tahsiline ilişkin uyuşmazlıkların çözümündeki görevli yargı yeriyle kurumun prim ve diğer alacaklarının tahsiline ilişkin uyuşmazlıkların çözümündeki görevli yargı yerinin birbirinden ayrıldığı, bu konulardaki görevli yargı yerlerinin farklı Kanun maddelerinde düzenlendiği ve bu düzenlemenin Anayasa Mahkemesinin gerek 08/10/2002 tarihli, E: 2001/225 ve K: 2002/88 sayılı, gerekse 04/10/2006 tarihli, E: 2006/75 ve K: 2006/99 sayılı kararlarında belirtilen; “İtiraz başvurusuna konu olan idari para cezası, idare tarafından kamu gücü kullanılarak Yasada belirtilen kurallara uymayanlara idari bir yaptırımın uygulanması niteliğinde olduğundan, çıkacak uyuşmazlıkların çözümünde de idari yargının görevli kılınması gerekir.” gerekçesine de uygun olduğu, dolayısıyla dava konusu ödeme emrinin, kamu gücünün kullanılmasıyla ilgili idari para cezasının tahsil edilmesine ilişkin olduğu, idari işlem niteliğindeki ödeme emirlerinin iptali istemiyle açılacak davalarda, kural olarak idari yargının görevli olduğu dikkate alındığında, uyuşmazlığın görüm ve çözümünde idare mahkemesinin görevli olduğunun açık olduğu ve ayrıca idari para cezasının devamı niteliğindeki ödeme emrinin yargısal denetiminde idari yargının görevli olmasının, uyuşmazlığın çelişkisiz çözümünü ve yargılamanın çabuk bir biçimde sonuçlandırılmasını sağlayacağı değerlendirmelerinde bulunarak, 506 sayılı Kanun’un 140 ncı maddesine dayanılarak tesis edilen idari para cezasının tahsili amacıyla düzenlenen ödeme emrinin iptali istemiyle açılan davada adli yargının görevli olduğu gerekçesiyle davanın görev yönünden reddi yolundaki ilk kararında ısrar eden idare mahkemesi kararını bozduğu anlaşılmaktadır. Dolayısıyla uyuşmazlığın çözümünde görevli yargı kolunun, idari yargı olduğu değerlendirilmektedir. Sonuç olarak 6328 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, bu Tavsiye Kararının Sosyal Güvenlik Kurumuna tebliğ tarihinden itibaren 30 gün içinde mezkûr idare tarafından herhangi bir eylem ya da işlem tesis edilmezse (varsa) dava açma süresinden kalan süre işlemeye devam edecek olup; Mersin İdare Mahkemelerinde yargı yolu açıktır.

VII. KARAR

Açıklanan gerekçelerle **BAŞVURUNUN KABULÜNE;**

... Anonim Şirketi tarafından 2000/1 dört aylık dönem bordrosunda eksik bildirildiği tespit edilen sigortalılar için, 2000/01, 02 ve 03 üncü aylara ait aylık prim ve hizmet belgelerinin verilmemesi gerekçe gösterilerek ve iŗverenin söz konusu belgelerin verildiği iddiası araŗtırılmadan eksik bir inceleme sonucu oluŗturulan, tahakkuk zamanaŗımına uđramıŗ idari para cezalarının baŗvurandan tahsil edilmesine yönelik idari iŗlemlerin geri alınması için SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŗKANLIđINA TAVSİYEDE BULUNULMASINA,

6328 sayılı Kanun'un 20'nci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca, Sosyal Güvenlik Kurumu Baŗkanlıđınca bu karar üzerine tesis edilecek iŗlemin otuz gün içinde Kurumumuza bildirilmesinin zorunlu olduğuna, Kararın BAŗVURANA ve SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŗKANLIđINA tebliğine,

Türkiye Cumhuriyeti Kamu Baŗdenetisi'nce karar verildi.

e-imzalıdır

ŗeref MALKOÇ
Kamu Baŗdenetisi